

Alte Drucke

**Rector Almæ Francofurtanæ, Elias Grebenitz, S.S. Theol.
Doctor, Facultatisq[ue] hujus Professor Ordinarius &
Senior Supremos Honores, Exanguis Corpori ...**

Grebenitz, Elias
[Frankfurt/Oder], [1673]

Abschnitt

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-139121

Ensis nondum agitur, cum exequiali & pompa verè stebili adornanda ex hoc eodem loco ostenderemus, omnem vitæ hujus stationem, quam docti tantopere appetimus, infidam, imò *cautem* esse. Quippe, paucos eâ recipi, & receptos ab ingressu primo sæpius avelli rursus in salum: multo plures illuc appellentes, in via, tot procellis certatim vires frangentibus, deficere, patuit. Triste erat tunc, exemplo obvio *prius*: æquè triste equidem & dolendum, alio in præsens se præter expectationem offerente, jam *posterius* in apricum magis ponere. Sed hoc fatum est Hominis: Varietatis suæ, incertorumque casuum, & lachrymarum, ex alia atq; alia causa fluentium, documenta semper habet ob oculos, donec ipse simul præbeat cæteris. Lubrica & incerta sunt omnia, quæ speciosa nos, at fallaci voluptate delectant; *fortuna, potentia, eruditio, sanitas corporis animi*, cunctaque alia, ad quæ generis humani cæca cupiditas obstupescit. Consistere aliquem, stabili loco, arbitraris? Labitur. Curarum pondere & diversis laboribus vacuum? Obruitur. Felicibus passim uti Fortunaæ flabris, & se allevare grandibus incrementis? Dicto velocius deseritur. Nullus mortalibus veræ quietis portus est, nisi Mortis. Hanc postquam subivère, tandem desinunt, alias nunquam, luctuosa inconstantia & calamitatis suæ spectacula dare. Cum hisce luctibus luctamur, cum hisce fluctibus quotidie depugnamus, & vel ingratis cogimur perpetuitati miseriæ nostræ ingemiscere. Qui in diem vivere suescit, præsentium æquè ac futura-

turorum securus, illa quidem ad sese vix pertinere iudicat: at sapiens penitus rem intuetur. Is ergo, ut communis hujus ad-
moneatur sortis, non eget Ægyptiorum; quibus solenne fuit, mor-
tui Caput circumferre, & convivoribus ostendendo, dicere: *Comedite, tales futuri.* Advertit sponte animum, nec abire,
diem fatetur, quin exemplo suo ipsum quis hocce erudiat. Sa-
pius cum Poëta exclamat: *Quod vita sectabor iter? si plena
tumultu Sunt fora: si curis domus anxia; si peregrina Cura domos
sequitur mercantem; si nova semper Damna manent; cessare ve-
nat si turpis egestas; Si vexat labor Agricola?* Sapisimè cum,
eodem porro: *Afflicta Fortuna viros per bella, per aquor; Iras,
insidiasque, catenatosque labores Mutandos semper gravioribus.* Et
quæritus de exitu horum laborum, atque ærumnarum, vix aliud
quicquam responsi daturus est, quam perpetuò obversantibus
sibi ejusmodi doloribus remedium tandem expectare se *suam
mortem.* Pari nempe modo, ac Allobroges, Galliarum populus, de
quibus in Historia Romana primus Crispus Salustius. cum enim
accusarent Senatum, quòd in eo auxilii nihil esset, percunctanti
P. Umbreno: *quem exitum tantis malis sperarent?* respondisse fe-
runtur: Calamitatibus suis finem nullum videri, præter *suam
mortem.* Sed redeundum est ad institutum. *Deficientis in via,*
quæ per continua profundi hujus dolorum Maris discrimina ad
qualemcunque inquietam vitam hujus requiem vulgò perveni-
tur, illatibile exemplum modò *Egregius ac in paucis certè prædi-
candus Juvenis* præstò est. *Nobilissimus enim juxta ac Erudi-
tissimus,* dum viveret, MAURITIUS Meybaum / Jurium.
Cultor in hac Universitate nostra supra, quàm dici potest, Indu-
strius, quin elogio illo maudandus sit, ne unus dubitet. Is remis
& velis, quod ajunt, ad *cautem* illam, quàm ostendimus, con-
tendit. Non Fortunæ, non corporis, non ingenii varia commo-
da deficiebant tam inusitatum fervorem. Enimverò affatim e-
jus, quo proveheretur ad summum humanæ, licet incertæ &
nusquam sibi constantis, felicitatis culmen, aderat. Imò spes
blanda

blanda quædam etiam rebus suis maximè Intento affulsit, paratûrque amplissimus jam ad conscendendum illam arduam. Honoris Rupem aditus: at de improvîso lassatus Juvenis concidit. Loco Ejus natali quid clarius, atque ad formandum exciscrandûmque Hominis ingenium, quò se erigeret, ac virtutis summum mediaretur Decus, opportunius? *Casella* namque Hasforum fuit, lauta Civitas cum splendida arce, Landgraviorum Principum ejus gentis antiquissima sede. Uade jam de tenero ungui statim & rudi adhuc atate negotiosa *Aulicæque*. vitæ Tropica magno usui tandem futura sibi, observare potuit. Ibi vivere primò accidit *Nostro*, Anno supra millesimum sexcentesimo quadages. nono, Communis Epochæ, Parentibus non virtute tantum: sed vitæ inclita conditione ad summum decus imbutis. Siquidem Pater fuit JOHANNES Weybaum/Hasfæ Landgravii Linæ Casellana, cum superstes esset, Consiliarii Bellici, & Secretarii Legionis Geusianæ munere admodum conspicuus. Mater verò perhibetur ANNA-MARTHA, HENRICI *Gendels* Præfeti quondam Domûs, *Burdhosung* gen/ in Provinciâ jam laudata, Filia. Ab utroque hoc impensè dilectus Infans, cum SS. Baptismatis undâ confusus, ad æternæ Gratiæ juratum sœdus accederet, nomen MAURITII accepit. Quippe hoc præ aliis videbatur commodum, quæsito ei amplæ Auctoritatis Susceptore ejusdem nominis. Talis erat MAURITIUS *Cansler* Hasforum Celsissimi Principis Militiæ olim *Erarius* Tribunus: à quo ejusmodi petito quoq; promptissimè asserectû est. At Eidem filio cum adhuc major cura deberetur ab optimis hîsc Parentibus, inopinâ mortis procellâ eos auferente, nimis propere factus est Pupillus. Imò grassante latius eadem truculentiori vehementia, solus inter senos fratres, singulari Dei protectione, incolumis evasit, & evasit unâ mox ad exoptatam frugem. Patris enim ac Matris defunctorum vices supplebant Clarissimû Tutor & Agnati ceteri. Haberentné quippe religioni, huc uni ex ruderibus prostratæ domûs superstici, non impendere summam

nam curam? Servatum inter tot clades & ruinas Propinquorum suorum, ut pupillam non observare, ac sollicitiore amore prosequi? Equidem hoc reapse compertum dedere, cum Liberalium artium eximio cultui sacratum, miserabile hoc benevolentia suæ pignus communicato consilio Schmalcaldiam, Protestantium fœdere ac nomine primò ibidem nato, percelebrem mitterent. Hic enim Ludo Reformatorum Literario porrò educandum tradiderunt, ac Pædagogis, quorum & inculpata erat vita, & mores jussu reprehensioni haud obnoxii, & peritia minime vulgaris erat, summo studio commendârunt. Illi proinde, ut Agricola stirpi tenellæ ac flexili fortiora apponunt pedamenta: sic accuratis præceptis atque admonitionibus labantem Adolescentis animum suffulcire amabant, ut mores recti & scientiæ variæ hinc ex voto germinarent. Id quod etiam Divini Numinis prona Benedictio habuit ratum. nam disciplinarum rudimentis feliciter & copiosè haustis, Latine, Græcæ, & Hebrææ lingvis parem operam impendit, Rhetorum quoque & bene ratiocinandi præceptionibus mox abundavit. Ad tantos profectus certè opus fuit studio, & cujus ardorem in eo admirantes Magistri jam majorem esse fatebantur, quàm uti sua Schmalcaldia alendo huic sufficeret. Ornatum itaq; præclaro testimonio jam An. M. DC. LXVIII. *ipsis* 144. April. è superiori classe ibidem dimiserunt in ampliorem Virtutis omnigenæq; Eruditionis campum. Quo nomine Marpurgum primò respexit, atq; hic inter Universitatis Cives, Regore Plur. Reverendo Viro HENRICO DUSINGIO, S.S. Theol. D. & Profesf. receptus fuit. Mox eluxit etiam illa Ingenii, quæ antè jam multis admirationi atq; amoris fuerat, acris flamma, præsertim, cum exsuperaret, & dehinc lambere quoque inciperet amplissima Jurium fundamenta. Volupe erat tunc *Excellentissimo* D. HOLTERMANNO, fomenta ei suffundere pro virili, ut cû laude quoq; & fructu non exiguo dehinc ad superiores partes provoleret. Usq; cum incumbere ferventiùs esset constitutum *cloruna*
enim

enim mutatio quandoq. novam causatur alacritatem) illustrem aliam, nempe quam ad Hieram commendat grata Antiquitas, petiit Academiam. Appulit verò ad eandem, cum supremas partes teneret *Magnificus JOH. DANIEL GUDERUS, S.S. Th. D.,* Celebrerrimis Antecessoribus, *GUDENO, SCHMIDELIO, & STEINMEZIO* privatim ac publicè Facultatem, cujus ille tantus Cultor erat, sedulo exornantibus. Nec quicquam prius vel antiquius, quàm uti illis se probaret, habuit, frequentando, quæ Collegia Literariorum Civium concierant, & in his assidue audiendo, proponendo, excipiendo, pro re nata. Hæc nempe sanctissima in optimis Musarum emporiis ratio innotescendi Viris Liberalium disciplinarum præsidibus. Vos verò hinc procul estis, quorum vicia & scelera prius, quàm vel tenuissima eruditionis morumque vitæ haud profanæ specimina, in lucem prodeunt. Intuemini Juvenē hunc, quæ nullus non bonorum jure summo laudat. Et quis virtutes Ejus cœteras, uti par est? pietatem, inquam, modestiam, summā animi Temerantiam, Humanitatem, quæq; alia generosum pectus ab improbo distinguit vulgò lumina. Quid in Philosophiæ, quid in principis disciplinæ suæ studio præstiterit, non est in occulto. Disputavit publicè, quam diximus jam, Erphordia, A.M.DC.LXX. 8. Cal. Octobr. de *Bono Transcendentali*, Præside *M. S. AMUELE BOCCIO*; De Statu A. seq. prid. Non. Decemb. actum moderante *NICOLAO WILHELMO WALTHERO J. U. Doctorando*; A. proximè elapsi Calend. Mart. De *Torturis & Tormentis*, sub *DANIELE BÜTTNERO, J. U. L.* Ejusmodi rerum ubi testimonia ad sunt, nullis opus est verborum phaleris. Excitus verò Idem famā hujus Nostræ, & cū primis, quæ eam ornat, Amplissimæ Facultatis Jurid. licet paulò jam incertiori esset valetudine, tamen ad nos accessit. Sceptra Universitatis tum fortè *Plurimum Reverendus atq; Excellentissimus JOH. CHRISTOPHORUS BEGMANUS, Amico & Collega noster maxime colendus*, tenuit. Haud multò autem plus diè adfuerat, & antiquum obtinere ex templò visus fuit. Professo-

res ambire, iis modestiâ ac assiduitatis summo zelo se probare,
prælectionibus quibuscunq; interesse, ac nil intermittere ejus,
quo scientiam jam non vulgari modo acquisitam augeter, eique
ultimam tandem imponeret manum. Stetit enim sententia, ad
excessum A. labentis, summa Juris utriusq; Privilegia capessere,
atq; ad altiorē Doctoris gradum adscendere. Qui primus adi-
tus, per tot curarum fluctus & devoratas sponte molestias feliciter
apertus, ad magis sublimem illam Honoris *Cautem* amplectendū
vocari potest. Quis asserat, quicquam Ipsi ad votorum summum
defuisse? Equidem probè Auctor: *Laborando, agendo, bene vigi-
lando prosperè omnia succedunt.* At qui melius omnia rerum mo-
mentā, quā mortalium ullus, novit excutere, sæpe nos senten-
tiā qualiscunq; exoptato fructu carere, jubet. Nil tamen inde piis
improsperè: sed universa vel supra votum secunda accidunt. Sic
quoq; hic, dum quisq; gratulabandus jam intuitus est *Juvenis Per-
eximit ac Nobilissimū* integrū vitæ cursum, ut qui dirigeretur penitus
ad extantem alicubi altiorē Dignitatis *Rupem*, ipse decumanis
repente emergentibus fluctib; lassatus occidit. Vis morbi hæc
erat vehementior, quā cum levare nequiret summā *Experientissi-
mi Medici* diligentia, tandem ante aliquot dies capit affigi le-
cto. Factumq; hinc, ut prudenter animadverteret, imminere si-
bi horam novissimam. Continuis ergo ad summum Vitæ mor-
tisq; Arbitrum precibus se convertit, & intrepidum subiit finem,
pijs cum Divini verbi Ministro colloquiis nixus, quorum partem
verè memorabilem Concio lugubris habitura est. Sic tandem
j. *Non. Octobr.* paulò post IX. vespertin, agens annum quartum
& vicesimum, piā ac beatā Morte ereptus est ex molestissimo hoc
dolorum pelago in stationem æterna quiete placidam. Triste
nobis est verissimè, tam illustri documento nunc magis confir-
mare alios in sententia semel proposita. Lugere enim & turbari
animo, solenne est, ejusmodi obortis ac penitiūs evolutis casu-
bus. Nam appositè Tullius, dicendi summus Magister: *Non
sumus (inquit) ex silice nati: sed est naturale in animis tenerum
quid-*

quiddam atque molle, quo subitis terroribus, quasi tempestate, concu-
timur. De cætero Prudens, dum iudicii aciem intendit, quoti-
dianis communis miseræ spectaculis pascitur. Nec verò ejus no-
mine, qui maturè ex hoc turbido rerum Oceano eripitur: sed
suo duntaxat quisque angitur. indulgentiæ enim propriæ jacta-
tionem sensim perire, dolet. Mortem verè dixit Ambrosius por-
tum quietis, fidam securitatis stationem, & ærumnarum malorumq;
omnium perfugium. Habet proinde & Noster, quod infinitis ex-
petiuit desideriis, locum nempe, quo circumactum variis pela-
gi erroribus caput tutiori multò quiete tandem componat. Non
est ille *Cauter* ventorum furis & assilientibus perpetuò fluctibus
exposita, quin adeò nonnunquam cooperta undis, ut inhærendi
spacium cuiquam vix superstit. *Cauter* salutis inoffensa audit, in
quam nulla vis, nulla ætas vel minimum adversi amplius machi-
natur. Qui in eam semel est receptus, nunquam avellitur. Gau-
det, se sui juris arbitriiq; pleni factum. Gaudet absoluto rerum
Naturæ aspectu, & humana omnia ex superiori sede despicit;
divina verò, quorum rationem tamdiu frustra quæsierat, propius
invenitur. Tam beatum deplorare, foret invidia. Hoc nobis igitur
unum duntaxat superest, ut ex angui ejus corpori extremos ho-
nores quàm prolixo officio præstemus, ILLUSTRISIMI GE-
NEROSISSIMIQ; COMITES ac BARO, Universita-
tis item PROCERES, & Literari Cives quicunque. Re-
quirimus illud à vobis, quo à singulis modo decet; & *Egregiis*
Juvenis virtutes unà videntur poscere. Frustra in vivum pii
fueritis, qui ex vias ejus negligendas putetis. In monte etiam
tam subito qui expirat affectus, nec verus unquam aut sincerus
esse potuit. Public. XX. Trinit. 4. Id. Oct. A. M. DC. LXXIII.

M. R. D.